

Sygn. akt II KK 158/20

POSTANOWIENIE

Dnia 28 sierpnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **R. P. B.**

skazanego z art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 28 sierpnia 2020 r.

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 4 grudnia 2019 r., sygn. akt X Ka (...),

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w P.

z dnia 8 października 2018 r., sygn. akt II K (...),

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego R. B. wraz z kasacją od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 4 grudnia 2019 r., sygn. akt X Ka [...], złożył wniosek o wstrzymanie na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. wykonania wobec skazanego zaskarżonego wyroku do czasu rozpoznania kasacji. W uzasadnieniu wskazał na ciążące na skazanym zobowiązania finansowe, które ten stara się regulować oraz problemy zdrowotne jego partnerki życiowej, zarazem matki ich 5-letniego dziecka, które pod względem rozwojowym i psychologicznym ucierpiałoby w wyniku rozłąki z ojcem. Dołączył też kopie licznych dokumentów mających poświadczać te okoliczności.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie, a jego treść świadczy o niezrozumieniu przez autora istoty instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k..

Podkreślić zatem należy, że jest ona regulacją o charakterze wyjątkowym i stanowi odstępstwo od wyrażonej w art. 9 § 1 k.k.w. zasady wszczynania postępowania wykonawczego bezzwłocznie, gdy orzeczenie stało się wykonalne. Dla zastosowania wspomnianej instytucji konieczne jest zaistnienie szczególnych względów pozwalających na ustalenie, że wykonanie orzeczenia przed rozpoznaniem kasacji mogłoby spowodować dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. W tym aspekcie przede wszystkim należy mieć na uwadze rangę zarzutów podniesionych w kasacji i ich widoczną, już na etapie wstępnego badania sprawy, zasadność, a w związku z tym wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji. Pozwala to wówczas - wyjątkowo - odstąpić od respektowania domniemania trafności ocen i ustaleń, przyjętych za podstawę prawomocnego orzeczenia (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18; z dnia 14 czerwca 2018 r., II KK 184/18; z dnia 15 marca 2017 r., II KK 53/17).

Do tych przesłanek w żaden sposób obrońca nie nawiązał. Nie przesądzając natomiast na tym etapie o zasadności kasacji można wskazać, że wstępne rozważenie argumentacji przedstawionej jako poparcie zawartych w niej zarzutów (wśród nich nie ma zarzutu zaistnienia uchybienia wymienionego w art. 439 k.p.k.) nie pozwala na przyjęcie, że ich ranga i stopień uprawdopodobnienia są na tyle wysokie, by uznać za konieczne wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia. Nie bez znaczenia dla takiej oceny skargi jest też stanowisko prokuratora, który w pisemnej odpowiedzi na kasację postuluje uznanie jej za oczywiście bezzasadną, w rzeczowy sposób motywując to stanowisko.

Jak wspomniano, z punktu widzenia zastosowania uregulowania z art. 532 § 1 k.p.k., nie ma istotnego znaczenia eksponowane we wniosku sytuacja finansowa skazanego, problemy zdrowotne jego konkubiny czy interes dziecka w

pozostawaniu w bliskim kontakcie z ojcem. Są to wyłącznie okoliczności, które mogą rzutować na decyzję sądu o odroczeniu wykonania kary pozbawienia wolności, względnie udzieleniu przerwy w jej wykonywaniu (art. 151 k.k.w., art. 153 § 1 k.k.w.), o ile skazany wystąpiłby z odpowiednim wnioskiem.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, orzeczono jak na wstępie.